DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XV. ZATURDAG den 1sten DECEMBER, 1827. N. 48

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden, &c. &c. &c.

Zal de Boekhouder en Eerste Commis waarnemende de werkzaamheden van het ambt van Raad Contrarolleur der Financien, onder nadere approbatie met de minstinschryvenden contracten aangaan voor de onderstaande leverancien gedurende het jaar 1828

als:

1. Voor diverse benoodigheden voor het Militaire Hospitaal als mede Oly, Kaarsen, &c. ten behoeve het Garnizoen.

2. Voor drinkbaar Putwater voor het Garnizoen, Militaire Hospitaal, lands Slaven en de lands Golet.

3. Voor het bakken van Brood ten behoeve het Militaire Garnizoen.

4. Voor Versch Vleesch ten behoeve het Militaire Hospitaal.

5. Voor Schryfbehoeften ten dienste der Lands Kantoren.

6. Voor de benoodigde Maïs ten behoeve het eiland Bonaire en de Lands Slaven alhier.

Die daartoe genegen zyn kunnen zich vooraf tot bekoming van nadere informatie vervoegen ten Kantore van den Raad Contrarolleur der Financien, alwaar ook de beslotene Billetten van inschryving tot uiterlyk op aanstaanden Dingsdag den 4den December tot 12 ure zullen worden aangenomen.

De Boekhouder en Eerste Commis voormeld,

J. PH. BOSCH.

Den 21sten November 1827.

Fiscaal's Kantoor, den 30sten November 1827.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden van 15½ Oncen voor 15 Centen; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by Publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK. GORSIRA, Eerste Klerk.

ZEKERE Mejufvrouw Lea van Joseph Peixoto zich vermetel hebbende om de vuilste Expressien van Injurie tegen myne Echtgenoote Mejufvrouw Esther van Abm. Buenavivas te bezigen, echter door Intercessie van Vrienden genoegen genomen hebbende met eene behoorlyke recantatie. Zoo maak ik dezelve by insertie in deze Kourant mits deze kenbaar voor Vrienden en bekenden, luidende het geschrift als volgt:

YO la abaxo firmada, reconociendo por esta, que en un momento de furor acercandose á insanidad, haver proferido expresiones ultrajantes y mentirosas con respecto at caracter y pundonor de la muy delicada y decente Señora honrada Esther, Esposa del Señor David Henriquez Juliao, declaró por esta, no solamente retractarlas en un todo, y pedir me dispensa dicha Señora, su Esposo y demas, pero que siento repeso y contricto en Extremo, reconociendo dicha Señora (cuya no necesita testimonios de su virtuosa conducta) por una persona digna de toda aprecio y respecto, por su virtud, caracter y prendas acreditadas, esperando asi como hemos convenido, que dicha retraccion y reconocimiento de mi parte, (convencido de mi error,) borará para siempre toda especia de sospecha, y segun las Leyes en punto de Injuria verbal, anulará asi como queda anulada toda pretencion en derecho de las partes agraviadas y que esta sirve de punicion asi *honorable* como *profitable*.

Y para que conste y tenga su pleno efecto firmo esta en presencia de Testigos en Curazao el dia 14 de Noviembre de año 1827.

(firmada) LEA de JOS. COHEN PEIXOTO.

Como Testigos,

JB. JESERUN PINTO.

JB. CURIEL.

Curaçao den 16den November 1827.

DAVID HENRIQUEZ JULIAO.

FOR SALE.

THE fast sailing Corvette called General Paez, formerly the Tarantula. She is of a French construction, containing 400 Tons, copper fastened and newly coppered; having on board 14 pieces of cannon, 18 pounders and a complete set of small armaments, besides a good inventory. For particulars apply to the Consignee

A. MATTEY.

October 24, 1827.

PUBLIEKE VERKOOPING.

DE ondergeteekenden in kwaliteit, als aanvaard hebbende den *ab-intestato* en gerepudieerde Boedel van Mevrouw Deweduwe JOHANNES MARTYN, zullen op Donderdag den 6den December aanstaande, ter Weeskamer alhier, by publieke opveiling doen verkoopen, de volgende Effecten, als:

Een Huis gelegen in de Willemstad,	Wyk 4,	No.	232
Een ditto „ op Pietermaay,	„ 1,	„	21
Een ditto „ op Viana,	„ 3,	„	239

Als mede eenige Slaven, Meubelen, Huiscieraden, &c "alles op voordeelige voorwaarden."

G. VOS, JZ. } Weesmeesteren.
B. A. CANCRYN. }

Den 22sten November 1827.

UITTREKSELS UIT NEDERLANDSCHE KOURANTEN.

Frankfort, 26sten Aug.—Na dat het verdrag tusschen de drie mogendheden, ten gunste van Griekenland, in Smirna bekend is geworden, leest men in het Frankisch dagblad, hetwelk daar ter stede wordt uitgegeven, dat de Europeaansche kooplieden, in de Levant gevestigd, boven eenen afgrond zweven; dat deze zich niet kunnen voorstellen, dat hunne souvereinen de zaak zoo verre zullen dryven, dat hun leven daardoor in gevaar gerake, en de bevrediging van Griekenland tot stand zullen wiljen brengen, ten koste van hunne eigene onderdanen. Volgens dit dagblad zyn de bedoelde kooplieden den Turken als gyzelaars in handen gegeven; deelen zy dit lot met nog millioenen Grieken, welke door geheel Turkye verstrooid zyn, en hopen de eerstgenoemde, dat men, ten gunste der Grieksche insurgenten, het lot van zoo vele hunner landslieden, die rustig zyn gebleven, niet in de waagschaal zal stellen.

Den 4den Sept.—De Seraskier heeft, met achterlating van eenige weinige krygsmagt in Attica, zich westwaarts gewend, en heeft Ibrahim-Bassa zich, tegen het einde van de maand July, in plaats van tegen Korinthe of Naupli optetrekken, over Kalavrita en Tripolitza naar Modon begeven, ten einde de aangekondigde versterking uit Egypte aftewachten. [In Fransche dagbladen vindt men berigten uit Corfu van den 10den Augustus, inhoudende, dat lord Cochrane zich destyds nog met zyn fregat en zyne brik, benevens de geringe scheepsmagt der Grieken, die de golf van Lepante geblokkeerd had, in die wateren bevond, en de Turksche zeelieden eene zoodanige schrik had ingeboezemd, dat geen hunner, ondanks hunne tien dubbele overmagt, er aan dacht, om hem te gaan bevechten.]

By deze gesteldheid van zaken zullen de vloten der drie mogendheden zich eerlang in den Archipel vereenigen, ten einde zich tusschen de strydende Grieken en Turken te plaatsen. Het Engelsch smaldeel, bestaande uit de Asia, de fregatten Cambrium, Seringapatnam en een aantal korvetten en brikken, is den 24sten July op de reede van Smyrna ten anker gekomen. Hetzelve zal nu reeds versterkt zyn door de schepen van de Taag, die half July van Maltha naar den Archipel zyn gezeild. De Fransche versterking zal denkelyk eene maand later aankomen en zal waarschynlyk, na verloop van nog eene halve maand, door het Russisch smaldeel worden gevolgd. Men is hoogst benieuwd naar de wyze, op welke deze drie verschillende scheepsmagten zich, zoo wel omtrent de buitenlandsche, als omtrent de binnenlandsche aangelegenheden der Grieken, zullen gedragen.

Volgens berigten uit Konstantinopel tot den 10den Augustus voeren de Turken steeds een hoogen toon, wegens de jongste maatregelen van de drie verbondene mogendheden, en had de Reis Effendi de gezanten doen te kennen geven, dat der Porte niets anders zoude overschieten, dan hand aan het werk te slaan en de poorten van het kasteel der zeven torens (waarin voorheen de ministers der mogendheden, aan welke de Turken den oorlog verklaarden, plagten te worden opgesloten) andermaal te openen. Men wachtte met het indienen van het ultimatum, tot dat ook de Fransche gezant het tractaat zoude hebben ontvangen, en men meende, dat deze gezamenlyke maatregel den hoogen toon des Sultans zoude doen dalen.

Den 7den Sept.—Volgens brieven uit Syra had de Britsche admiraal het tractaat van den 6den July aan de eilanders medegedeeld, en was het met groote vreugde ontvangen.

Het laat zich aanzien, dat de Turken den tyd, die hun nog overschiet, om, voor de tusschenkomst der Europeaansche vloten, den opstand der Grieken te bedwingen, zich zullen laten ontsnappen. Van Redschid hoort men niets, en uit Alexandrie wordt van den 13den July geschreven, dat de Egyptische vloot, welker aankomst Ibrahim Bassa te Modon is wachtende, ter zake van geldgebrek, nog geenzins gereed was.

Parys, 28sten Aug.—Brieven uit Perpignan van den 22sten Augustus melden, dat de Fransche troepen, welke het kasteel van Urgel bezetten, zich in staat stellen, om eenen aanval afteweeren. Ook Puicerda zal voor eene verrassing beveiligd worden, en in Palamos worden de vestingwerken mede hersteld. De kapitein generaal van Catalonie beveelt de welgezinde Spanjaarden, dat zy zich, in afwachting van troepen tot outzet, daar, waar de gelegenheid zulks veroorlooft, zullen versterken.

Dezelfde menschen, die voor 1823 in opstand waren tegen hunne overheden, op grond dat de Koning zich in eenen gevankelyken toestand bevond, en toen de Franschen inriepen, voeren thans, onder gelyke voorwendselen, op nieuw de wapenen en roepen, *weg met de Franschen.*

Den 2den Sept.—In Catalonie is de verwarring ten top, en men wil, dat de opstand zich ook naar de zyde van Arragon uitbreidt. Volgens sommigen hebben de insurgenten, die zich nu niet meer Carlisten noemen, maar ontevredene koningsgezinden, een raad van regentschap; volgens anderen gehoorzamen zy eene *junta* van bestuur; volgens weder anderen bestaan beide deze besturen en liggen zy met elkander overhoop. Men wil, dat de troepen, naar Catalonie bestemd, op 10,000 man worden berekend.

Den 4den Sept.—Het berigt van de benoeming van den Infant D. Miguel, als regent van Portugal, door den Keizer D. Pedro, heeft hier ter stede eenen byzonderen indruk gemaakt.

Berigten van de grenzen van Catalonie tot den 27sten melden, dat ofschoon de policie is afgeschaft, en het beleid dier aangelegenheid in handen is gesteld der apostolieken, de insurgenten hunne wapenen niet afleggen.

Den 7den Sept.—Volgens onderscheidene berigten uit Madrid van den 27sten waren de zaken in Catalonie, immers voor zoo verre aldaar bekend was, in den vorigen toestand. De afschaffing van de policie was het voorwendsel, onder hetwelk de zoogenaamde Carlisten de wapenen hebben opgevat, aan dit verlangen is, gelyk men weet, voldaan, en wel door het wegzenden niet alleen van den heer Recacho, maar ook door het afschaffen van het geheele intendantschap, hetwelk de woelingen der apostolieken zoo langen tyd heeft weten te bedwingen, of te verydelen, doch ook deze maatregel heeft de insurgenten geenzins genoegen gegeven en nu willen zy, dat het zoogenaamd geregtshof der inquisitie zal worden hersteld. Zoo men aan sommige onzer dagbladen geloof wil geven, zoude de minister Calomarde ook wezenlyk pogingen hebben aangewend, ten einde Z. M. tot een dergelyk besluit te bewegen, doch zoude hem zulks voor als nog zyn mislukt.

De insurgenten in Catalonie bepalen zich nog tot het bezetten van het gebergte; zy bezoeken van tyd tot tyd opene plaatsen en kleine steden, en ontzien zich niet, ook somwylen tot de vestingen door te dringen. Zoo dikwerf zy Spaansche troepen ontmoeten, houden zy stand, dan eens met een beter, dan eens met een slechter gevolg, en tot dus verre schynt men in Catalonie geene genoegzame krygsmagt te hebben kunnen vereenigen, om met eene krachtdadige vervolging der rebellen een begin te maken.

De ongunstige berigten, welke een Franschman, onlangs uit Naupli gekomen, hier te lande heeft aangebragt, betrekkelyk de heerschende oneenigheid tusschen de Grieken hebben den heer Eynard aanleiding gegeven, om dezer dagen het navolgende aanteekeningen:—"Graaf Capo d'Istria (de broeder van den president) meldt my uit Corfu van den 8sten Augustus, dat de Grieken, na dat zy de onderteekening van het traktaat, van den 6den July vernomen hebben, weder hoop scheppen; dat de menigte schier uitzinnig is van vreugde, en dat de Turken daarentegen geheel zyn ter neder geslagen, met byvoeging dat de wanorde in Naupli ten eenemale heeft opgehouden." De heer Eynard verzekert terzelver tyd, dat het den generaal Church gelukt is, het bevel over het kasteel Palamidi aan den dapperen kolonel

Heidegger te doen overgeven. De dag, of dagen, op welke dit een en ander te Naupli zoude hebben plaats gehad, worden echter niet gemeld. De genoemde vriend der Grieken eindigt zyn berigt met aan te merken, dat de vloten der drie mogendheden zich vereenigen, en dat het tydstip der verlossing van Griekenland vast nadert,—maar dat in dergelyke *moeilyke oogenblikken* nog nieuwe vertraging te vreezen is, en dat, zoo der weldadigheid nog eenige pogingen konden worden gevergd, die hulpbetooning, met goedvinden der bedoelde mogendheden, zoude dienen, om de natie te ondersteunen, tot dat haar lot bepaaldelyk geregeld konde wezen.

Parys, 4den Aug.—Na de dagbladen te hebben belet den handel te waarschuwen, erkent het ministerie, dat de kapitein Collet, die de blokkade van Algiers kommandeert, hetzelve heeft berigt, dat *zes* Algerynsche ligte roofschepen, des nachts de waakzaamheid der kruissers hebben verschalkt; dat drie oostwaarts zyn gezeild, en dat drie de straat zyn doorgevaren, om in den Oceaan op Fransche koopvaarders te kruissen.

Den 6den Aug.—Gisteren namiddag heeft in de straat Montmartre eene volksbeweging plaats gehad, welke de tusschenkomst der gewapende magt heeft gevorderd. Een geestelyke, beschuldigd van op eene gewelddadige wyze de eerbaarheid te hebben geschonden ten aanzien eener jonge dochter, is deswegens aangeklaagd, doch, naar het schynt, by gebrek van bewys, op vrye voeten gesteld. De geestelyke heeft goedgevonden zich op nieuw ten huize dezer jonge dochter te vervoegen, en heeft daar door de verbolgenheid van de moeder zoodanig gaande gemaakt, dat zy, hare kunne en haren stand vergetende, den geestelyke zoo hevig in het aangezigt heeft geslagen, dat 'er eenige tanden door zyn bezweken, zoo dat de man dadelyk de vlugt heeft genomen en is geweken naar de kerk van O. L. V. van Lorette. De gramstoorige moeder is hem op den voet gevolgd, en heeft de lucht door hare klagten doen weergalmen, zoo dat al spoedig eene menigte volks voor de kerk te zamen is geschoold. Gelukkig heeft men deze menigte zoo lang buiten de kerk weten te houden, tot de gensdarmes te paard, van alle zyden toeschietende, het gebouw in hunne bescherming hebben genomen, en den priester, in eene huurkoets geplaatst, in veiligheid hebben gebragt, by de menigte voorgevende, dat hy in hechtenis werd geleid;—daar men anders kwalyk berekenen konde, waar de dolle woede des volks zoude geëindigd zyn. Op de kreet, dat de bedoelde geestelyke tot de orde der Jezuiten behoorde, heeft een groot deel der aanwezigen niet nagelaten hunnen afkeer van dezelve op de luidruchtigste wyze te betoonen.

Den 11den Aug.—De heer C. Dupin, lid van het instituut, heeft een brief in het licht gegeven, in welken hy den te vroegen dood van den heer Canning beschouwt als het grootste verlies, hetwelk de beschaafde wereld in deze oogenblikken konde treffen, en waarin hy voorstelt, om ter eere van 's mans nagedachtenis te doen slaan eenen gedenkpenning, met de woorden *Liberté civile et religieuse dans tout l'univers* (Burgerlyke en godsdienstige vryheid voor de geheele wereld) aan de eene, en de woorden *Au nom des peuples, les François à George Canning* (Hulde der Franschen, in naam der volken aan George Canning) aan de andere zyde; en waarin hy verder voorstelt, om ten koste der inschryvers gouden medailles aantebieden aan de weduwe van den overledene en aan dien Monarch, welke een groot voorbeeld heeft gegeven aan de verdere souvereinen, met het plaatsen in het hoog bestuur van een man, die openlyk heeft verklaard een vriend der natien en derzelver vryheden te zyn.

Den 13den Aug.—Het geen, even voor de invoering der censuur, is voorspeld, wordt meer en meer bevestigd, en het onpartydig publiek houdt zich overtuigd, dat het ministerie meer by dien maatregel heeft verloren dan gewonnen. Een aantal schrandere, kundige en vooral zeer geestige schryvers is thans dagelyks in de weer, om de menigte in blaauwboekjes te verkondigen, al wat zy begeeren, dat wereldkundig zal worden;—en hetgeen, voor de censuur, in de dagbladen werd geplaatst met het in acht nemen van eene zoodanige matiging, als de verordeningen op dezelve vereischten, wordt nu, zonder de allerminste inkleeding, in de blaauwboekjes geplaatst, weshalve de menigte thans veel meer to weten komt, dan by de bestaande vryheid der dagbladen het geval zoude zyn geweest, en elk onpartydige moet erkennen, dat by dezen veranderden stand van zaken het ministerie en deszelfs *faiseurs* (gelyk dezelve worden genoemd) het meest verloren hebben.

Den 16den Aug.—Dezer dagen is het privilegie voor het houden van openbare dobbelhuizen in de hoofdstad, by eene concurrentie van vyf inschryvers, verpand aan den heer Benazet voor eene jaarlyksche uitkeering van 6,055,000 franken; van welke som de stad Parys vyfen een half millioen in 's Ryks kas moet overstorten.

Den 19den Aug.—"Men spreekt van een manifest, hetwelk eerlang door den Infant D. Carlos zal worden uitgegeven, waarin hy openbaar zal verklaren, dat de muitelingen zich geheel ten onregte van zynen naam bedienen, om de rust in de onderscheidene deelen des Ryks te verstoren. Verscheidene vermogende lieden schynen een dergelyk manifest als zeer wenschelyk aan te merken, uit hoofde de onlusten van Catalonie meer en meer een ernstig aanzien aannemen. Alle de troepen, over welke men kan beschikken, worden derwaarts gezonden. De onderscheidene benden in Catalonie voeren verschillende vanen. De eene wil voor D. Carlos te veld trekken; de andere Ferdinand van het juk zyner ministers verlossen; eene derde wil voor de onafhankelykheid stryden, weder eene andere voor de inquisitie. In een punt komen de onderscheidene benden overeen, namelyk in het berooven van de genen, welke gelden of kostbaarheden bezitten, om het even tot welke staatkundige party zy behooren."

Den 20sten Aug.—De heer de Bonald, president van de hoofd-kommissie van censuur, bekomt als zoodanig s'jaars 24,000 fr.; de heer d' Herbouville, vice president, 20,000 fr.; de heer Benaben, secretaris, 16,000 fr.; de gewone censeurs bekomen elk niet meer dan 6000 franken, maar aan den hoofd kommies Lourdoueix is nog eene som van 143,000 fr. voor geheime uitgaven toegewezen. Sommigen vragen elkander, onder welke rubriek die kosten op het budjet zullen worden gebragt, en in het algemeen is men benieuwd te vernemen, hoe lang eene beschaafde, levendige, geestige en verlichte natie door eene dergelyke vereeniging zal worden geringeloord.

Den 25sten Aug.—Gisteren is het lyk van den Heer Manuel, na van het aan den Heer Laffitte behoorend landgoed Maisons, waar hy overleden was, naar Parys gebragt te zyn, onder eenen grooten toevloed van volk ter aarde besteld op het kerkhof Pére Lachaise. Men wilde eerst het ligchaam dragen, doch zulks krachtens de policie reglementen belet geworden zynde, heeft men de paarden van de lykkoets gespannen en dezelve tot digt by het kerkhof voortgesleept. Hier is een nieuw bevel der policie ontvangen, ingevolge hetwelk de paarden weder voorgespannen zyn zonder dat er eenige tegenstand geboden of wanorde voorgevallen is. Over het graf hebben de Heeren Lafitte, Lafayette en nog twee anderen lykredenen uitgesproken.

De tydingen uit Katalonie worden gedurig ontrustender. De opstand heeft zich in de distrikten Gerona, Vich, Olot, Manresa en in een deel van dat van Urgel uitgebreid. De inwoners, die aan denzelven geen deel willen nemen, vlugten overal, zonder onderscheid van party naar de omwalde steden. Inzonderheid wyken zy naar Figuerras, Girona en Barcelona. In laatstgemelde stad telt men reeds 30,000 dier vlugtelingen en de huishuren zyn er een derde duurder geworden. Met elkon dag hoort men van nieuwe benden en derzelver opperhoofden. De schermutselingen, welke de linietroepen, op verscheidene plaatsen, tegen hen geleverd hebben, zyn niet altyd voordeelig uitgevallen. De soldaten loopen over en de opper officieren pogen zich aan eenen dienst te onttrekken, waarby voor het tegenwoordige geene eer te behalen is en die hun in het vervolg nadeelig kan worden. Men verneemt thans, dat het gouvernement voornemens is om, de armee van den Taag in haar geheel latende, uit onderscheidene garnizoenen een legerkorps van acht duizend man in Katolonie byeen te trekken, doch men rekent dat ten minste twaalf a vyftien duizend man vereischt worden, om met vrucht iets tegen de misnoegden te ondernemen.

Den 9den Sept.—Het ministerieel avondblad meldt, dat de vier Fransche linie schepen, welke, van voor Algiers, uit Toulon en uit Brest, naar den Archipel zyn gezeild, omtrent den 25sten Augustus het eiland Milo zullen hebben bereikt; dat zy het Engelsche eskader aldaar reeds vereenigd zullen hebben gevonden, en dat men berekent, dat de Russische vloot, onder bevel van den admiraal Heiden, van welker aankomst in de straat van Gibraltar men reeds berigt heeft, in de eerste dagen van September het anker voor Milo zal laten vallen. Het genoemd blad voegt er by dat van de zyde der Zwarte Zee *mede eene Russische vloot voor den Bosphorus ligt*; dat reeds aan den Bassa van Egypte berigt is gegeven, *dat de vereenigde zeemagt niet zoude dulden, dat hy verdere versterking naar Griekenland zond*, en dat Rusland van zynen kant de Porte heeft doen te kennen geven, *dat zoo, of aan de gezanten, of aan de onderdanen der verbondene mogendheden eenig onheil wedervoer, zulks het teeken zoude zyn tot het opbreken van een Russisch leger naar het Turksche grondgebied.*

In de brieven uit Madrid van den 30sten Augustus wordt gemeld, dat de Spaansche generaal Monet, is benoemd als opperbevelhebber der troepen, welke bestemd zyn, om de insurgenten in Catalonie tot reden te brengen. Hy was destyds reeds in genoemde hoofdstad aangekomen, en maakte toebereidselen, om zich naar zyne bestemming te begeven. De berigten uit Catalonie, in Madrid ontvangen, luidden nog zeer ongunstig. Het aantal der ontevredenen werd steeds grooter door den byval van een gedeelte der koninklyke vrywilligers en der deelgenoten aan het voormalig zoogenaamd leger van het geloof.

De Spaansche ministers hebben zich overtuigd, dat de openbare inkomsten niet hooger zullen kunnen worden gebragt dan tot 450 millioenen realen, en dus verre beneden de behoeften; en hebben voorgesteld, dat men het aan elk der ministers zal overlaten, om de noodige bezuiniging te maken, ten einde de dienst gaande te houden.

Brussel, 2den Aug.—Gisteren omtrent den middag verbreidde zich op eens het gerucht, dat H. M. onze geëerbiedigde Koningin een ongeluk was wedervaren, en weldra bewees het navolgende bulletin geteekend door den geneesheer Everard, dat dit gerucht maar al te gegrond was: "H. M. de Koningin, zich in haar vertrek aan een stuk huisraad hebbende gestoten, heeft het ongeluk gehad te vallen, en door dien val eene der ribben aan de regter zyde te breken. H. M. toestand boezemt voor het oogenblik geene de minste ongerustheid in." Het tweede Bulletin, heden ochtend ten 8 uren door de Heeren Everard en Uitterhoeven geteekend, luidt als volgt: "H. M. heeft gedurende een groot gedeelte van den nacht geslapen en beviadt zich zonder koorts."

Men verzekert, dat H. M. het ongeval is overkomen, even na het nemen van een bad, en terwyl Hoogstdezelve zich alleen bevond;—dat H. M. in den beginne den aard der kwetsuur niet heeft vermoed, en niet dan op aanhouden van Prinses Marianne den geneesheer heeft geraadpleegd.

Den 10den Aug.—Z. K. H. de Prins van Oranje is den 8sten in Ryssel aangekomen, en door eene afdeeling Fransche dragonders, alsmede eene eerewacht van Rysselsche burgers, opgewacht.—By gelegenheid van de revue der nationale garde en der troepen van de bezetting bevond Z. K. H. zich tusschen den Koning van Frankryk en den Dauphin, en werden Hoogstdezelve herhaalde malen door de menigte met een levendig vreugdegejuich begroet.

Ofschoon omtrent den inhoud van de met den Paus geslotene conventie niets is uitgelekt, moet men uit het dagblad, het welk hier ter stede van gouvernements wege wordt uitgegeven, opmaken, dat deze conventie zoo wel betrekking heeft tot de noordelyke als tot de zuidelyke provincien, immers men leest in hetzelve de navolgende zinsnede: "Laten wy ons geluk wenschen, dat de Katholyken der noordelyke gewesten weldra zullen ophouden te staan onder missiën, en dat zy, bestuurd door dezelfde orde van zaken, als die van het Zuiden, met ons niet meer dan eene nationale Kerk zullen uitmaken."

Den 25sten Aug.—De toestand van H. M. de Koningin verbetert van dag tot dag, en alles kondigt eene aanstaande genezing aan, weshalve er geene verdere bulletins zullen worden uitgegeven.

Den 11den Sept.—Op het gastmaal, het welk de stad Ryssel den 8sten den Koning van Frankryk heeft gegeven, is Z. K. H. de Prins van Oranje aan Z. M. regterhand geplaatst geworden. Den 9den heeft de Koning genoemde stad verlaten, zich ten uiterste te vrede betoonende over de wyze, waarop hy was ontvangen geworden. Z. M. dacht, des avonds laat te St. Omer aantekomen, en den 11den de stad Duinkerken te bezoeken.

Frankfort, 3den Aug.—Van alle zyde verzekert men, dat een weinig onderstand in geld of leeftogt in deze oogenblikken van het allerhoogst belang is voor Griekenland, ten einde den geest van tegenstand levendig te houden, tot de komst der vereenigde vloten. De keizer van Rusland heeft, by eenen eigenhandigen brief aan den Paus, denzelven de komst zyner scheepsmagt in de Middellandsche Zee aangekondigd en deszelfs welwillende medewerking verzocht, by aldien de schepen, in de nabyheid der Romeinsche Staten, eenige hulp mogten behoeven.

Den 14den Augustus.—Uit Rusland wordt gemeld, dat het hoofdkwartier van de eerste armee, onder bevel van den generaal Sacken, nader naar de grenzen van Bessarabie is verlegd. By Skidla is een korps troepen byeengetrokken, en de grootvorst Konstantyn bevond zich den 14den July in Grodno, ten einde hetzelve in oogenschouw te nemen.

Den 17den Aug.—Byna alle Europeërs, welke by de Turken dienden, hebben den dienst verlaten, met oogmerk om, zoodra Griekenland onafhankelyk zal zyn, by de Grieken in dienst te treden.

Haarlem, 6den Aug.—In het dagblad van Batavia van den 14den Maart ll. leest men brieven uit Soerakarta tot den 7den, en in dezelve het gunstig berigt, dat de oudste zoon van den hoofd-rebel Dipo Negoro, met name Dipo Koesmo, zich aan het Nederlandsche gouvernement heeft onderworpen. Door toedoen van den resident van Soerakarta, den heer M'Gillavry, en met behulp van een der oproerige tommongons, welke zich wel daartoe heeft laten vinden, heeft men met genoemden Koesoemo onderhandelingen aangeknoopt. Hy schynt in den beginne verlangd te hebben, dat men hem den naam en het gozag zyns vaders zoude geven. Het blykt niet, dat men hem zulks bepaaldelyk heeft toegezegd, doch op de belofte, dat men hem in de bevordering zyner redelyke wenschen behulpzaam zoude zyn, heeft hy zich met een aantal zyner volgelingen naar de benting Dilangoo begeven en is hy aldaar met de meeste eerbewyzing ontvangen.

Men vleidde zich, dat deze afval den zedelyken invloed van Dipo Negoro, welke zich te Djamoes bevond, om wedereenigen aanhang te vereenigen, aanmerkelyk zoude verzwakken. Behalve de tegenwoordigheid van 300 opstandelingen in Tegal Rendoe, tegen welke de majoor van der Wyck, met zyne collonne was opgetrokken, was het in de Kadoe zeer rustig.

Hamburg, 14den Aug.—De Russische regering heeft het traktaat met Engeland en Frankryk, betrekkelyk Griekenland, benevens de additionele artikelen, officieel doen bekend maken, en heeft hetzelve alzoo gewisselyk geratificeerd.

Londen, 15den Aug.—De Russische vloot, thans vóór Spithead liggende, bestaat uit de linie schepen Azof, van 80, Vladimir, St. Andries, Hangood, Czar Constantin, Ezekiel, Alexander Newski en Sisoi van 74, Emanuel van 64; de fregatten Helena, Mercurius, Provornic, Kruzier, Castor, Diana en Constantin van 46 stukken en de korvet Greinetchi. De schepen zyn goed en wel toegerust, doch de equipagien worden voorgesteld als verre beneden die van dergelyke Britsche schepen.

De vloot is herwaarts gezeild, om alhier nadere bevelen te ontvangen. De Russische ambassadeur, graaf Lieven, heeft, na zich deswegens met het Britsch ministerie te hebben verstaan, den admiraal gelast, om de schepen Hangood, St. Andries, Ezekiel en Alexander Newski, benevens de fregatten Helena, Prevornic, Kruzier en Constantin, onder de bevelen van den schoutbynacht Heiden, naar de Middellandsche Zee te zenden, ten einde in den Archipel te dienen tot het ten einde brengen van den stryd tusschen de Turken en de Grieken. Het overig gedeelte der vloot zal naar Kronstadt terug keeren. De Russische equipagien zyn bataillons-gewyze

georganiseerd en alzoo op een militairen voet uitgerust. Deze omstandigheid heeft aanleiding gegeven tot het gerucht, dat de vloot landingstroepen aan boord had.

Het Britsche oefenings-eskader, na op de hoogte van Scilly verzegelde lastbrieven te hebben geopend, het steven naar Lissabon gewend; men wil, dat hetzelve, na eenige dagen op de Taag te hebben gelegen, van daar naar de Middellandsche Zee is gezeild.

Den 15den Aug.—Men meldt uit Gibraltar het navolgende van den 24sten July: "Acht Britsche schepen, zyn, ondanks de Fransche blokkade, uit Algiers en Oran aangekomen. Drie Fransche pryzen zyn, in weerwil dier blokkade, aldaar binnen gebragt. De Algerynen spotten met dien maatregel en met het dreigement, dat de Franschen de haven batteryen zullen aantasten."

Den 18den Aug.—Gisteren heeft Z. M. de Koning te Windsor audientie gegeven. By dezelve is lord Coderich bepaaldelyk als eerste minister en eerste lord van de thesaurie voorgesteld, en heeft de heer Herries den eed als kanzelier van den exchequer afgelegd.

Den 21sten Aug.—De schoutbynacht Heiden, welke het Russisch eskader, naar de Middelandsche Zee bestemd, kommandeert, heeft zyne vlag aan boord geheeschen van de Azoff van 80 stukken, als een beter ingerigt schip, dan de St. Andrew van 74 stukken, op het welk hy zich te voren bevond. De equipagie van zyn eskader heeft twee maanden bezoldiging genoten, en daarop is hetzelve, bestaande uit de reeds te voren genoemde schepen (met uitzondering van de St. Andrew, welke nu door de Azoff wordt vervangen) benevens vier fregatten en eene korvet, naar zyne bestemming onder zeil gegaan. Het Engelsch eskader, het welk nu reeds in den Archipel vereenigd zal zyn, bestaat uit de schepen Asia, Albion en Genoa van 74 stukken; twee zware en vyf gewone fregatten, en niet minder dan 15 brikken, schoeners en oorlogsloepen. Het Russisch eskader is dus een linieschip sterker dan het Britsch, doch het laastgenoemd heeft verre weg de overhand in fregatten en kleinere vaartuigen.

Den 24sten Aug.—De Britsche regering rust weder twee linie-schepen uit, bestemd om de beide Engelsche schepen, die van de Taag naar den Archipel zyn gezeild, vóór Lissabon te vervangen; namelyk de *Warrior* en de *Warspite.*

Het overgebleven gedeelte der Russische vloot wacht eenen westelyken wind, ten einde naar Kronstad terug te zeilen. De officieren zyn te onvrede, dat zy niet mede naar de Middellandsche Zee bestemd zyn. Men berekent, dat het eskader van den schoutbynacht Heiden binnen tien dagen de straat van Gibraltar zal zyn doorgezeild. Het Fransch eskader van Brest is den 4den Augustus genoemde straat gepasseerd, doch de beide Engelsche schepen van de Taag zyn den 15den July reeds van Maltha naar den Archipel gestevend.

Den 29sten Aug.—De Heer Huskisson, van welks gevoelen voor de bepaalde vorming van het ministerie zoo veel schynt afte hangen, is gisteren ochtend in deze hoofdstad aangekomen. Hy heeft zich dadelyk naar den eersten minister, lord Goderich, begeven en eene conferentie met denzelven gehad van meer dan drie uur; daarna heeft hy bezoek ontvangen van zyne ambtgenoten, lord Dudley en den heer Sturges Bourne.

Den 8sten Sept.—Het ministerieel avondblad beoordeelt voor als nog geenzins het voordeelige of nadeelige van het besluit van Keizer D. Pedro, behelzende de benoeming van D. Miguel als regent van Portugal. Het merkt alleen, ten opzigte van een berigt, als of D. Miguel eerlang Weenen zoude verlaten, om zich naar Lissabon te begeven, aan, dat: "zoo die reize plaats heeft, dezelve voorzeker zal geschieden, ten gevolge van eene *voorafgaande overeenkomst tusschen de verbondene mogendheden*, en, zoo het hoopt, van eene overeenkomst, *in alle deele ten genoege van Engeland.*" Het voegt er by, dat het in dat geval welligt wenschelyk zoude zyn, dat D. Miguel, op zyne reize naar Lissabon, ook Londen bezocht.

Men heeft dezer dagen berigten ontvangen uit Batavia tot den 9den April. Aldaar hadden geene nieuwe gevechten tusschen de inlanders en de Nederlandsche troepen plaats gehad, en het eiland was rustig, doch de handel was 'er in eenen jammerlyken toestand. [De eerste troepen der expeditionnaire divisie, uit Nederland derwaarts gezeild, met het schip de Zeeuw, zullen zoo men vertrouwt, tegen het einde van de maand April Java bereikt hebben.]

Amsterdam, 27sten Aug.—Den 22sten dezer was op de hoogte van Douvres Z. Ms. schip van oorlog Kortenaar, kapitein luitenant Blommendaal, den vorigen dag uit Texel naar Batavia gezeild.

Den 31sten Aug.—Den 30sten Juny is te Rio di Janeiro van Montevideo gearriveerd Z. Ms. fregat van oorlog Amstel, kapitein T. Bakker.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden, &c. &c. &c.

Zal de Boekhouder en Eerste Commis waarnemende de werkzaamheden van het ambt van Raad Contrarolleur der Financien, onder nadere approbatie Wisselbrieven verkoopen voor Militaire Tractementen en Soldyen, ten bedrage van ongeveer ƒ6000 : 00 : aan de genen die het voordeeligste aanbod voor het Gouvernement zullen hebben gedaan, te trekken door Zyne Excellentie den Heer Gouverneur voormeld, op en betaalbaar by het Ministerie voor de Marine en Kolonien te s'Gravenhage op twee maanden nazigt.

De inlevering der Billetten van inschryving zal van heden af tot uiterlyk op aanstaanden Dingsdag den 4den December vóór twaalf uren kunnen geschieden.

De Boekhouder en Eerste Commis voormeld,

J. PH. BOSCH.

Den 29sten November 1827.

J. J. POOL adverteert het Geëerde Publiek dat hy met de aankomst van het schip Henriette & Betsy, weder op nieuw voorzien is geworden van onderscheidene Provisien, Drooge Goederen, &c. &c. als tevens, dat gemelde bodem op den twintigsten December aanstaande zonder uitstel naar de kolonie Suriname vertrekken zal. Voor Vracht of Passage derwaarts vervoege men zich by bovengenoemde of by den Kapitein aan boord.

Den 30sten November 1827.

Lyst der aangebragte en onafgehaalde brieven.

J Dovale Jr.	J Retemeyer
Lorenzo Oliver	D Bing
J M Siera	Bing & Jutting
P Caranza	J W G Jutting
J Golding	F Xaveer Solorzano
Rigau	J N C Jutting
Dew. Kikkert	

Curaçao den 30sten November 1827.

A. HELLMUND,

Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—NOVEMBER.

24.	golet Filantrope, Penso,	Jacmel
26.	—— Anita, Hanson,	Coro
	feleca Union Filantropica, Montero,	Puerto Cabello
	golet Sin Pensar, Visser,	La Guayra
27.	bark Dandy, Delima,	Coro
	golet Portena, Larocha,	Puerto Cabello
29.	—— Drie Zusters, Peron,	St. Jago de Cuba

UITGEKLAARD—NOVEMBER.

27.	golet Sara Maria, Bolwig,
28.	—— Twee Broeders, Lampen,
29.	bark Peter, Bolio,
30.	—— Eendragt, Wever,

Het Nederlandsche schip de Henriette & Betsy, Kapitein Bos, is op Woensdag den 28sten laatstleden van Amsterdam alhier aangekomen. Wy hebben by deze gelegenheid Europische dagbladen tot den 23sten September ontvangen; onze lezers zullen eenige uit treksels van dezelven in dit nummer geplaatst vinden.

Z. M.'s Pakket brik de Sirene, gekommandeerd door den Luitenant der Eerste Klasse A. Klein, is op Donderdag den 29sten November ll. naar Hellevoetsluis vertrokken.

In eene Londensche kourant van den 23sten September lezen wy dat de ambassadeurs van de verbondene mogenheden in Konstantinopolen op den 4den van gemelde maand vergaderd en besloten hebben hunne paspoorten te vragen en de Turksche hoofdstad te verlaten.

Op den 15den Augustus hebben zy eene nota behelzende den zakelyken inhoud van het bewuste trakraat aan de Porte ingeleverd, bepalende een termyn van 15 dagen, binnen welken tyd een antwoord van den Grooten Heer verwacht werd. Op den 30sten lieten zy door hunne tolken een antwoord van den Reis Effendi afvragen en vernamen mondelyksch dat de Porte zich houdt aan haar Manifest en alle bemiddeling der vreemde mogenheden van de hand afwyst. Op den 31sten kregen zy op een herhaald boodschap hetzelfde antwoord.

LONDEN, Sept. 23.

De berigten uit Konstantinopolen loopen tot eene zeer late dagteekening. De Porte heeft de bemiddeling der verbondene mogenheden, ten gunste der Grieken van de hand gewezen, zoo dat de beide partyen in botsing met elkander zyn. Wy vreezen geen vyandelyk uiteinde van dit geschil, zoo de bondgenooten slechts elkanderen getrouw blyven en Oostenryk er zich niet in bemoeije. De Turk mogt voor een wyl hardnekkig zyn, doch zal op het laatst moeten toegeven. In dit gevoelen worden wy door den hedendaagsche vermaarden schryver den Heer Eduard Blaquiere versterkt, die in eenen brief aan de houders der Grieksche obligatien, de volgende aanmerkingen maakt:

"Hoedanig ook de gevoelens en wenschen van den Sultan ten opzigte van Griekenland mogten zyn, is de oorlog niet populair in Turkyen. Dezelve heeft te lang geduurd en heeft te duur gekost aan de Turken om zulks te zyn. By deze overdenkingen moet men voegen, en waarvan ik van verscheidene kanalen, gedurende myn laatst bezoek, de beste berigten ingewonnen heb, dat de Muzelmanische bevolking al de onheilen, welke het ryk overkomen, toeschryven aan de in Griekenland gepleegde wreedheden. Ik durf byna zeggen dat de Turksche soldaten meest altyd, met de uiterste ontevredenheid tegen de Grieken uitgetrokken zyn. De oorlog is meestal en voornamelyk gevoerd geworden door Albanesche huurlingen en de Delhis of de Turksche ruitery. De eerste zullen voor die party vechten by wie zy de meeste betaling krygen, terwyl de laatste, behalve buiten gemeen goede behandeling ten opzigte van betaling te hebben, weten dat er naar evenredigheid weinig gevaar is om ongeregelde en zonder bajonetten gewapende infanterie aantevallen.

The Congress of Colombia has issued a Decree, approving all the measures adopted by the Liberator President in the Eastern Departments, and ordering the same to continue in force, until otherwise disposed of, by the Executive.

The Senate and House of Representatives of the Republic of Colombia, in Congress assembled:—Having before them a Despatch from the Secretary of State and Foreign affairs, charged with the general Secretaryship of the Liberator President, dated 10th inst.; informing Congress of the state which the departments of Zulia, Maturin, Venezuela and Orinoco were in, and of the measures which the Libertador was compelled by the force of necessity and circumstances, to resort to:—and

Considering: 1st. That the disturbances which generally pervaded those departments, called aloud for prompt and efficient remedies:

2d. That to the Liberator President is due the happy re-establishment of peace and tranquillity in those departments, by the measures which he adopted to reorganize them—the preservation of which precious blessings is the primary duty of Congress:

3d. That a sufficient time has not elapsed yet, to judge by their effects, in how far those measures have filled the public object, for which they were resorted to by the Liberator President:

Do hereby decree: That the measures taken by the Libertador President in the departments of Zulia, Maturin, Venezuela and Orinoco, now in force, shall remain so, subject to any modification on the part of the Executive, to whom it is left gradually to restore the legal order, in conformity with the decree of 19th June last, in whole or in part, as circumstances may to him appear to require it.

Given at Bogota, 24th September 1827.—17.

VICENTE BORRERO,
President of the Senate.
JOSE MARIA ORTEGA,
Speaker of the House of Representatives.
LUIS VARGAS TEJADA,
Secretary of the Senate.
MANUEL BERARDO ALVARES,
Dep. Sec. of the Representatives.

Palace of Government at Bogota, 26th Sept. 1827.

Let it be executed, BOLIVAR.

By command of H. E. the Liberator President,

JOSE MANUEL RESTREPO,
Sec. for the Home Department.

FROM '*THE TRADES' FREE PRESS.*'

LONDON, Sept. 23.

TURKEY AND GREECE.

The communications, official and otherwise, which have been received from the Turkish capital within the last three days, are so far of importance as that they left the Porte in direct collision with the three great powers of England, France, and Russia.

On the 16th ult. the Allied Ministers presented by their dragomans a note, embracing the substance which has already been made public, for terminating the desolation of Greece by the Turkish arms, and settling the conditions of her future relationship to Turkey. This note prescribed a term of fifteen days, within which the answer of the Grand Seignor was expected.

On the 30th of August, when the allotted period might be looked upon as having expired, the three Ambassadors demanded, through their dragomans, the reply of the Reis Effendi, who gave it verbally; and in decided language referred to the Turkish Manifesto, declaratory of a fixed resolution to reject all interference of Foreign Powers between the Porte and her rebellious subjects. On the 31st, a repetition of their message by the Christian Ministers produced a confirmation of the Turkish resolve.

On the 14th inst., the Ambassadors of the Allies met, and not having received any further satisfaction from the Porte, came to the determinntion of requiring their passports, and leaving the Turkish capital. This last fact, however, must be understood to require confirmation.

PERSIA.

We understand that intelligence has been received from Persia, announcing that the Russians had been obliged to raise the siege of Erivan; but that after an action, in which a division of the Persian cavalry were put to the route, the Russians had succeeded in obtaining possession of Abbas-Abad.

SPAIN.

The French papers of Sunday, contain a very important document detailing the history of the Catalonian insurrection, and describing the position of the Spanish Government in relation to its Royalist supporters. It states that the rebels have been in arms for more than a year—that their first object was the capture of the fortress of Tortosa—that from the banks of the Ebro the insurrection has extended to Eastern Catalonia—that as one band was destroyed another arose—that new chiefs have been added to the original agitators—that the amnesty offered by the king has been neglected—that some of the chiefs whose lives had been spared had again appeared in arms with greater forces than at first—that they were invading towns, and levying contributions—and that nothing but a great accession of military force, together with new powers, are thought sufficient to destroy the rebels, and to establish the king's authority. The pretext which the rebels Chiefs employ to gain followers, are allowed to be the very same which Ferdinand formerly sanctioned, when, a constitutional king, he lent his name to the miscreants who leagued with foreign invaders to overturn the Constitution.—"The king is a captive—let us free the king from captivity!" is now, as it was then, the watchword of the insurgents; and his Catholic Majesty ought not to punish in colonel Bussons and his bands, conduct which he re-

warded in the Trappist and the army of the Faith. The colonel calls himself *a Royalist* in fighting against the king's troops, like the officers of the Urgel Regency in opposing the Constitutional force, and if the French army had retired from the scene, Ferdinand might find the lesson taught by the *Royalists* of 1823 more dangerous to his authority in 1827 than the Carbonari or Freemasons.

Barcelona, Sept. 9.—While the rebels commit assassinations every day, and are guilty of the most atrocious persecutions towards their fellow-countrymen, people are surprised, and with reason, at their having adopted quite a contrary plan of conduct towards the French.

On the 5th of this month a company of gunners left Barcelona, going to Figueiras to relieve another company on duty there. On the same day, before sunset, these gunners arrived at Mataro, and at the very same moment that the French entered the town, a division of the rebels also entered.

Notwithstanding their unexpected meeting, there was no dispute between them. The French and the rebels demanded their quarters, and all passed the night tranquilly, without any disorder taking place. The next morning at day-break, the French continued their march, and the rebels remained in the town, which they still occupy.

INSULT TO THE ENGLISH FLAG AT GIBRALTAR.

(*Extract from a Private Letter.*)

"The English zebec, Lord Rawdon, belonging to this port, beating into the anchorage ground, against a strong east wind, about noon, with colours flying, and within half gun-shot of the forts, was chased, repeatedly fired upon, shattered in the hull, the sails cut to pieces, the principal yard shot away, and the vessel rendered unmanageable, by three armed boats, under Spanish colours; two of which boarded the unresisting British vessel at the same moment, tore down the English flag, and bore away in triumph, to the westward, with their prize. The time occupied in consummating this daring, and perhaps I may with propriety add, unprecedented outrage, on a vessel belonging to a friendly power, was nearly an hour, during which period not a shot was discharged from the British cannon, under the muzzles of which this barefaced assault and robbery was committed; and it was only until after the Spaniards, with their victim, had reached completely without the range of our guns, that the first shot was discharged from the British batteries. As to the cause of this inertness, or supineness, on the part of the public authorities, which allowed the British flag to be thus openly and wantonly, and with impunity, insulted, by two or three cock boats, within the range of a hundred pieces of heavy cannon, in the broad face of day, and indignantly witnessed by the whole population of this town, it is not for me to speculate on."

FROM AMERICAN PAPERS.

NEW YORK, SEPT. 15.

THE THAMES TUNNEL.

Progress of the work.—The water having been completely drained and a part of the mud cleared away, the tunnel was, on Saturday last opened for the inspection of the public, on the same terms as before the late accident. During the present work great numbers of people have accordingly visited it, and much gratification has been universally expressed that so much progress has been made in remedying the damage occasioned by the late irruption. But to those who visited it previous to the accident, the alteration in the appearance of the place is very striking. The fine hard carriage road has been converted into a swamp, and boards are laid down to enable the public to walk for a short distance up the tunnel with any thing like comfort. The foot-way is tolerably clean, but too narrow for more than one or two to walk abreast. Before the late accident visitors could proceed up the western arch, upwards of four hundred feet, and to within a short distance of the shield; but now they cannot proceed one third of the way, and the utmost distance they can reach is not within four hundred feet of the extremity. To enable the workmen to reach the works, barrels have been placed along the side, and planks laid over them, and the mud still reaches to within a hundred and fifty feet of the entrance. The men are at work continually, and are paid extra to make every exertion to clear it, but it is not expected that the excavations can be resumed for at least three weeks.—Before the accident the whole was brilliantly lighted with gas manufactured on the premises, and the air felt quite dry, but now the lights, which are from portable gas, appear scarcely to struggle through the damp exhalations arising from the mud. Instead of the bright illumination it formerly presented, the greater part of the tunnel presents "no light. but rather darkness visible," which discovers nothing but a number of candles faintly glimmering from a distance of four hundred feet, where the workmen are employed in clearing the shield. Formerly, on entering, the attention was powerfully attracted by the noise and bustle of the workmen, the rush of the carriages down the rail-roads, conveying bricks and cement to the works, and the return of the trucks, with the soil excavated from the bed of the river, which were rapidly drawn along by the steam-engine on the opposite side of the arch, with a noise resembling distant thunder—now the whole appears to proceed in solitary silence, as the wheel, over which the rope connected with the steam-engine worked, is buried in mud, and the clearing of the arches is performed by manual labour till the soil is brought to the shaft, where it is raised by the engine. In a few places the cement, with which the brick-work is covered, has given way, by the action of the water, and has been renewed: but the damage is evidently far less than might have been expected. In the centre of the river, over the part which broke in, the tarpaulin remains sunk, and is marked out by a number of buoys, which are attached to it for the purpose of raising it when necessary, and every arrangement that skill and caution can dictate has been adopted. The mode of stopping the leak, directed by Mr. Brunel, has been completely successful, and no water now finds its way into the tunnel except what arises from the land springs, and is carried off by the drains, with the assistance of the hand-pumps, with the utmost facility. On the whole, we congratulate the proprietors, and the public, on the appearance which now presents itself of a certain completion of this truly national undertaking.—*London, Aug.* 4.

SEPTEMBER 22.

Copenhagen, July 23.—Brussels papers, to the 5th instant, were received this morning. It will be seen from the extracts which we subjoin, that the Queen of the Netherlands has met with a serious accident, from the effects of which, however, she was recovering.—*Lon. 6th Aug.*

Brussels, Aug. 2.—Yesterday about noon various reports were in circulation in the city, respecting an accident which had happened in the night to her Majesty the Queen. The following bulletin was published at half past one:—

"Her Majesty the Queen, having struck against a piece of furniture, in her apartments, had a fall, and broke one of her ribs on the right side. Her Majesty's situation at present gives no ground for alarm.

"D. EVERARD.

"August 1st. 1827."

OCTOBER 6.

COUNT CAPO D'ISTRIA.

[The following history of this distinguished individual will be especially acceptable at the present time.]

Count Capo d'Istria was born at Corfu, in the year 1776. His family had, from the year 1300, held an honourable place in the first class of citizens of the Seven Ionian Islands. He studied in the Universities of Italy, and returned to his country in 1798, at the moment when the overthrow of the Republic of Venice introduced into the Ionian Islands the democratic power of France. He found his father a prisoner, and threatened by the French Commissary with banishment, on account, it was said, of his political opinions. Count Capo d'Istria exerted himself with zeal and activity for the relief of his father, and had the good fortune to succeed.

In February, 1799, the French were obliged to surrender the Ionian Islands to the combined Russian and Ottoman fleets.—Count Capo d'Istria's father was then appointed head of the Ionian Deputation, which proceeded to Constantinople to take part in negotiations which had for their object to determine the fate of the Seven Islands. In fact the treaty of the 20th March, 1800, constituted the Seven Islands a republic, tributary to the Porte, in like manner as Ragusa was placed under the protection of Russia and England. Though still young, Count Capo d'Istria was employed in 1800 to organize the Islands of Cephalonia, Ithaca, and St. Maura. This was the commencement of his political career.

The new Republic could not always avert All Pacha's influence, or escape from the consequences of his encroachments. The coasts of Epirus, Butrinto, Vonitza, and Previsa, the governments of which were placed under the safeguard of the Seven Islands, were occupied by the Pacha's armies, which were then supported by the policy of Buonaparte, and assisted by his officers. Parga alone resisted this invasion. The degradation and humiliation which the Ionian Government experienced in consequence of this infraction of the treaty, sowed the seeds of discord in the interior, which afterwards grew up into a civil war.

In 1802, a Russian Plenipotentiary arrived in Corfu, with the mission of Pacificator of the Islands, and with the guarantee of their constitution. Count Capo d'Istria was then appointed Secretary of State for the Home Department of the Republic, and afterwards for Foreign Affairs, for the Marines, and for Commerce. One of the most prominent acts of his administration was the establishment of national schools, which had not before existed in the islands. The national language, which had been but little cultivated, was made a particular object in those schools.

In 1807, the Isle of St. Maura was threatened by Ali Pacha. The Ionian Government invested Count Capo d'Istria with the powers of Commissioner Extraordinary on the frontiers, and placed under his orders all the militia of the Seven Islands, as well as the Greeks of Epirus, Albania, and the Peloponnesus, who were in the service of the Allied Courts in the Seven Islands.

In this campaign, under the cannon of Ali Pacha, Count Capo d'Istria became first known to the Greek captains Colcotroni, Botzaris, Karaiskaki, and other chiefs: at this epoch his personal relations with the warlike part of Greece commenced.

The peace of Tilsit brought back the French to the Ionian Islands. Count Capo d'Istria remained in the country, but accepted no employment.

In July, 1808 he was invited by the Russian Ministry to repair to Petersburg, to be employed in the foreign department. Thither he went in 1809, and remained there until 1812. He was then employed in the suite of the Russian Embassy, at Vienna, whence he was summoned to discharge the functions of Chief of the Diplomatic Department, at the head-quarters of the Russian army of the Danube, and afterwards with the Grand Army. He continued with the army during the campaigns of 1813, 1814, 1815, and took an active part in the most important negotiations of this memorable epoch.

In November, 1813, the Emperor Alexander sent him to Switzerland. The result of his mission was, that Switzerland made common cause with the allied Powers against Bonaparte, and the system of the Helvetic confederation, as it now exists, was in part his work, in concurrence with the Ministers of the other allied Courts, and of the 22 Cantons. Switzerland still feels for him a grateful affection; and independently of the testimony of national gratitude bestowed on him by the cantons of Vaud and Geneva, in granting him the rights of citizenship, he has been enabled, during his residence, to gather the fruits of the favourable sentiments with which he had impressed that country. At the Congress of Vienna, during the conferences at Paris in 1815, and at Aix-la-Chapelle, Count Capo d'Istria, possessing all the confidence of the Emperor Alexander, was chosen to carry on the principal negociations with the Allied Powers—negociations which included those, the result of which was the placing of the Ionian Islands under the exclusive protection of Great Britain.

In all these situations Count Capo d'Istria constantly professed liberal principles, but in a spirit remarkable for moderation and conciliation.

From 1816 to 1822, he exercised the functions of Secretary of State for Foreign Affairs in the cabinet of the Emperor Alexander.

Judging from the testimonies of esteem with which the Emperor Alexander and the other Sovereigns of Europe honoured him, and from the reception he received in all the countries he visited, it would appear that Capo d'Istria has known how to win, not only the good-will of Monarchs, but the no less important suffrage of public opinion.

In 1823, when the Court of Russia adopted the Austrian system with regard to the affairs of the Levant and Greece, Count Capo d'Istria resigned his office and retired to Switzerland, carrying with him works of the unaltered kindness of the Emperor Alexander, and of the attachment of the most distinguished persons in Russia. During his residence in Greece, he lived very privately, devoting his time, his attention, and all his fortune—by-the-by, a very moderate one—to the service of the unfortunate Greeks.

In the beginning of the year 1826 he came to Paris, and it was supposed that he then intended to go to Russia. He did not take the journey, however, until the month of May in the present year, and it was on his arrival in Russia that he received the news of the choice which called him to the Government of the affairs of Greece.

After a residence of two months in Russia, Count Capo d'Istria retraced his steps, and he is now in this country. His arrival was preceded by a decree, whereby the Emperor Nicholas gives him a complete discharge from his service, in terms which at once demonstrate the personal sentiments entertained by his Sovereign towards him, and the character of the recollections he has left behind him in Russia.

FRANCE.

Paris, Aug. 21.—M. Manuel died last night, at the seat of M. Lafitte.

August 24.—The burial of M. Manuel took place this day, at one o'clock. The funeral car, drawn by four horses, went to the Barriere des Martyrs, in order to wait for the body, which was brought from the Chateau of Maisons, in a conveyance belonging to the Funeral Pomp-office. In the morning a detachment of gendarmerie, and a Commissary of Police, were at the place of departure, to preserve the peace. When the body was being moved from the conveyance into the hearse, several persons came forward with the purpose of carrying the coffin on their shoulders, but yielded to the representations that were made to them to desist, and the body was placed on the hearse without opposition.—Nevertheless, is was impossible to prevent the horses from being unharnessed, and the car being drawn by ten or twelve young men. The procession set forward in tolerable order. At the head of the mourners was M. Manuel, brother of the deceased. Among the persons surrounding the car several old colleagues of M. Manuel were observed. There were twelve mourning coaches, with an infinite number of private carriages. The crowd which followed the car as far as the Cemetery of Pere la Chaise was very considerable. The Marquis de Lafayette, and Messrs. Lafitte and Sebonen, pronounced discourses over the tomb in which the remains of M. Manuel were to take up their last abode.

Extract of a private letter.—The remains of M. Manuel were not suffered to be carried through the city to the place of interment. The police affected to fear a popular tumult. The papers say not a word of this—the censors will not permit them. The French government looks to every thing; nothing is exempt from its superintendence. The King and council have appointed a commission to report on the theatres, with the view to a comparison of their several effects on public morals.